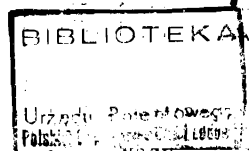

20 lutego 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

E05c 3/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 6630.

Kl. 68 b 2.

Victor Zimmermann
(Wagstadt, Czechosłowacja).

Zasułka krawędziowa ze sworzniem zabezpieczającym do drzwi.

Zgłoszono 29 sierpnia 1925 r.

Udzielono 23 grudnia 1926 r.

Pierwszeństwo: 2 lutego 1925 r. (Czechosłowacja).

Przedmiot wynalazku niniejszego stanowi udoskonalona zasuwka krawędziowa do drzwi zwykłego typu, zaopatrzona w zabezpieczenie sworzniowe, dzięki któremu drzwi zamknięte nie mogą być otwarte przez osoby niepowołane.

Fig. 1 przedstawia widok przedni zasuwki w stanie odsuniętym, fig. 2 wskazuje rzut poziomy zasuwki, fig. 3 wskazuje widok boczny zasuwki w stanie zasuniętym, fig. 4 wskazuje szczegół łba zasuwki ze sworzniem zabezpieczającym i prętem zasuwowym, fig. 5 wskazuje suwak sprężynowy, fig. 6 i 7 wskazują odmienną formę wykonania sworznia zabezpieczającego.

Łeb 3, prowadzony w sposób zwykły w wykroju 1 okucia 2, posiada odgałęzienie w kształcie sworznia zabezpieczającego 4,

wystającego znacznie poza okucie 2 i zwróconego ku drugiemu skrzydłu drzwi. Okucie 2 posiada szczelinę 5, w którą wchodzi sworzniem zabezpieczający 4, gdy jest odsunięty (fig. 1). Podczas zasuwania sworzni 4 wychodzi ze szczeliny 5 i zajmuje wskazane na fig. 3 najwyższe położenie nad poprzecznymi krawędziami 6, 7 obu skrzydeł drzwi 8, 9, wykreślonych liniami przerywanymi.

W położeniu zasuniętym tak sworzni 4 jak i łeb 3 zasuwki zapada w odpowiednie zagłębienie odrzwi 10.

Oczywiście sworzni zabezpieczający 4 może niekoniecznie posiadać kształt okrągły, lecz kształt dowolny, np. płaski lub zaokrąglony, jak to przedstawiają fig. 6 i 7.

Przy drzwiach zamkniętych niepodobna

odryglować zasuwki, gdyż sworzeń 4 przeciwdziała temu, opierając się o znajdujące się pod nim drugie skrzydło 9 drzwi.

Opisana zasuwka zabezpieczająca posiada tę zaletę, iż jest niezłożona i nie posiada zwykle stosowanych w takich razach mechanizmów sprężynowych, wyłączających lub tym podobnych, działa niezawodnie i może być zaopatrzona, jak wszelkie inne zasuwki, w uchwyt do palca.

Pręt zasuwowy 11 jest płaski i cokolwiek węższy od okucia 2, które wskutek tego po wpuszczeniu w drzwi dokładnie do nich przylega. Przy krótkich zasuwkach pręt 11 posiada tylko jedną szczelinę 12, przez którą przechodzi śruba, umieszczona na osi podłużnej okucia 2; długie zasuwki mogą posiadać kilka takich szczelin.

Na wygiętym końcu pręta 11 jest przytowany, jak zwykle, uchwyt 13 do palca.

W celu przykrycia szczeliny 14, przeznaczonej do prowadzenia uchwytu 13, mieści się pomiędzy prętem 11 a okuciem 2 suwak 15, wydłużony w tym wypadku u góry w płaską sprężynę 16 zaopatrzoną w szczelinę 17, odpowiadającą szczelinie 12 pręta 11, i w trzpień 18. Trzpień ten wchodzi w szczelinę 12 pręta 11 i zabezpiecza w ten sposób suwak 15, 16 od pokręcenia.

Sprężyna 16 jest cokolwiek wygięta dla nadania jej większej sprężystości (fig. 3).

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zasuwka krawędziowa do drzwi, znamienna tem, że łeb jej (3) posiada znaczny boczny występ (sworzeń zabezpieczający 4), który w stanie zaryglowanym zasuwki znajduje się przy poprzecznej krawędzi (7) niezasuniętego skrzydła (9) drzwi, zabezpieczając od nieuprawnionego otwierania, wskutek oparcia o wskazaną poprzeczną krawędź.

2. Zasuwka według zastrz. 1, znamienna tem, że do zakrycia szczeliny (14), w której przesuwa się uchwyt (13) do palca, posiada suwak (15), wykonany w kształcie płaskiej sprężyny (16), zaopatrzonej w szczelinę (17), odpowiadającą szczelinie (12) pręta zaporowego (11), i w trzpień (18), który wchodzi we wskazaną szczelinę (12) pręta, w celu zabezpieczenia suwaka (15, 16) od pokręcenia.

Victor Zimmermann.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

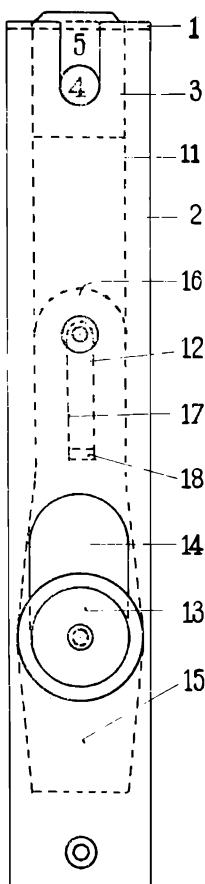

Fig. 3.

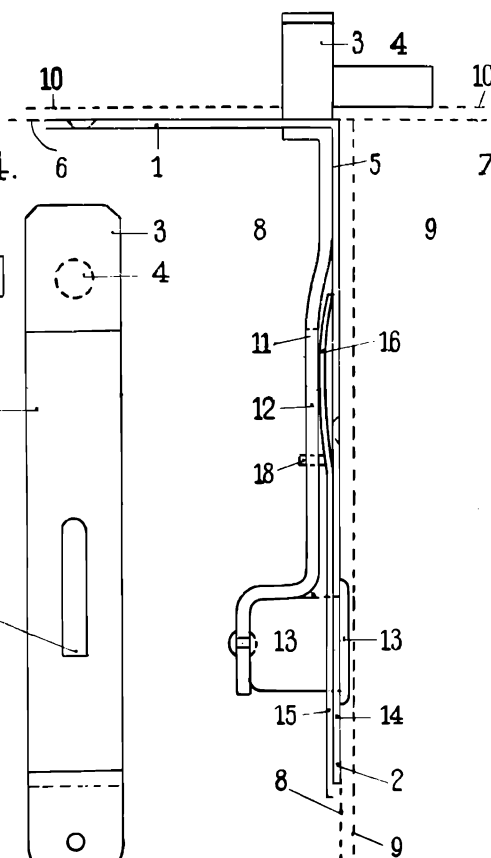

Fig. 4.

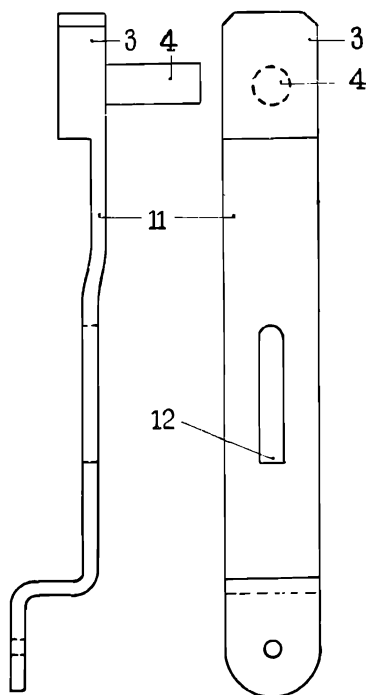

Fig. 2.

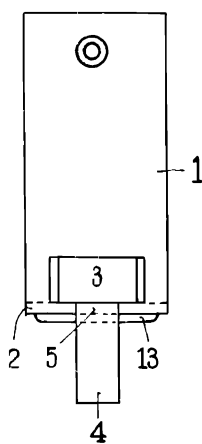

Fig. 6.

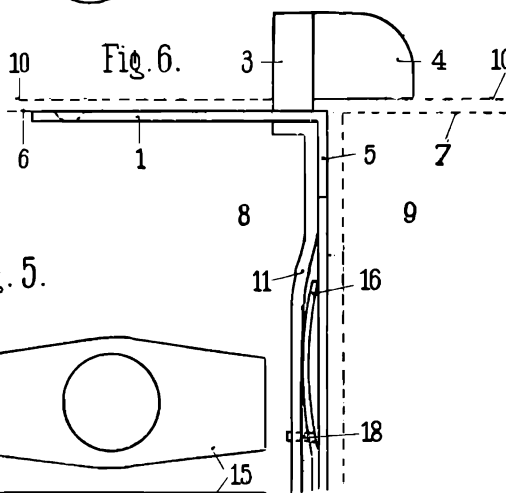

Fig. 5.

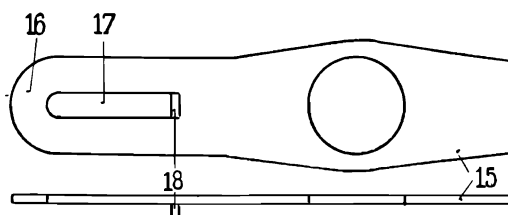

Fig. 7.

